

SENTÈNCIA 2001-12 DE 9 DE MARÇ DE 2001

CASS. INVALIDESA PER MALALTIA. Classificació de la invalidesa: les circumstàncies subjectives de l'interessat ja s'han tingut en compte a l'hora d'establir la capacitat de guany.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de data 28 de setembre de 2000 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. C.C.R. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en la que sol·licitava l'anul·lació de les resolucions d'aquest organisme de 9 de desembre de 1999 i 19 de gener de 2000, i el reconeixement d'una pensió d'invalidesa per malaltia del grup II, en lloc del grup I que se li havia atorgat.

2n.- En considerar-se agreujada l'agent amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació en data 24 d'octubre de 2000, el qual fou formalitzat davant aquest Tribunal Superior de Justícia el 21 de novembre següent. Mitjançant el seu recurs, l'agent reproduceix la seva petició de que li sigui atorgada una pensió d'invalidesa-malaltia del grup II, que considera procedent en base als informes mèdics que consten a les actuacions.

3r.- Del recurs d'apel·lació formulat per la part actora se'n va donar trasllat a la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat l'11 de desembre de 2000, en que sol·licita que es desestimin les pretensions de l'agent, ja que la sentència impugnada ha realitzat una adequada valoració de les proves practicades en la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Tal com ja ha declarat aquesta Sala en diverses sentències relatives a supòsits de fet anàlegs al que ara s'examina, la resolució del present recurs d'apel·lació ha de partir del contingut de l'article 1r. del Reglament d'Aplicació núm. 18, el qual disposa que la pensió d'invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys dos terços. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte

l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article 2n. del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Tercer.- El dictamen pericial que consta a les actuacions posa de relleu que la interessada pateix una osteoporosi que li ha produït diverses fractures per traumatismes mínims, així com una artrosi que afecta diverses parts del cos, però que és més important a nivell dels peus (hallux valgus bilateral) i de la columna dorso-lumbar.

Les seqüeles de l'osteoporosi i l'artrosi provoquen dolors, sobretot a nivell de la columna dorso-lumbar, peus i extremitat inferior esquerra, que la incapaciten per efectuar tasques laborals que requereixin esforços físics mitjans. La incapacitat es pot avaluar segons el barem de Padovani en un 60'25%.

El contingut d'aquest informe condueix a la conclusió de que la interessada no es troba incapacitada per a qualsevol activitat laboral, com exigeix l'article 2n. del Reglament d'aplicació núm. 18 per al reconeixement del grup II de la invalidesa malaltia, encara que certament no podrà seguir realitzant el seu treball anterior d'empleada de neteja. Aquesta conclusió no resulta desvirtuada per les al·legacions relatives a les dificultats que trobarà l'agent per aconseguir una col·laboració adequada, en funció de la seva edat i formació professional, ja que aquesta circumstància ja ha estat presa en consideració a l'hora d'establir l'existència d'una disminució de la capacitat de guany de dos terços i, per tant, del dret al cobrament d'una pensió d'invalidesa per malaltia. La classificació en un o altre dels grups que regula l'article 2n. del Reglament d'aplicació núm. 18 depèn de manera exclusiva de l'estat físic de l'interessat.

En conseqüència, la sentència impugnada resulta plenament ajustada a Dret, per la qual cosa ha de ser desestimat el recurs d'apel·lació que formula la part actora, sense que sigui procedent fer cap pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. C.C.R. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 28 de setembre de 2000, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.